

Προηγμένοι και πολιτισμένοι οι εταίροι μας στην Ε.Ε., αλλά ας μη ξεχνάμε πως όταν οι Ευρωπαίοι έτρωγαν ρίζες, οι Έλληνες είχανε χοληστερίνη.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

Τα μέλη τής Κοινότητας πρέπει να νιώθουν πολύ υπερήφανα επειδή σταμάτησαν ακόμη μια προσπάθεια πωγυρίσματος σε εποχές έντασης μέσα στην παροικία, αλλά και απέδειξαν περίτρανα τη δημοκρατικότητα τού ιστορικού φορέα τους. Πριν την έκτακτη γενική συνέλευση τής περασμένης Κυριακής άκουσα πολλές εικασίες για το μέλλον τής πρότασης να τεθεί η Κοινότητα κάτω από την... πνευματική δικαιοδοσία ιερωμένων που ούτε οι ίδιοι δεν γνωρίζουν σε ποιό Θεό πιστεύουν, δηλαδή το παλιό ή το νέο ημερολόγιο.

Όμως, ήμουν βέβαιος ότι τα μέλη θα επέβαλαν δημοκρατικά τη θέλησή τους για να προστατεύσουν το γόητρο τής Κοινότητας και την παροικία από περαιτέρω περιπέτειες. Ενώ, όμως και αριστεροί υποστήριξαν την απόρριψη τής πρότασης, οι γνωστοί άνθρωποι τού χθες παραποίησαν κατάφωρα την ιστορία για να δικαιολογήσουν τη στείρα πολιτική τους τα τελευταία πενήντα χρόνια.

Στην έκτακτη γενική συνέλευση ακούστηκε η συμβουλή στα μέλη "να μην πιστεύουν τί διαβάζουν στις εφημερίδες" και το θεωρώ προσβλητικό, επειδή ένα μεγάλο μέρος τής αϊγλης που απολαμβάνει η Κοινότητα οφείλεται στην προβολή που τής παρέχει ο παροικιακός Τύπος.

Αυτή η εφημερίδα και αυτή η στήλη τα τελευταία 21 χρόνια, τουλάχιστον, υποστηρίζουν το δικαίωμα τής ελεύθερης γνώμης και ακόμη δίνουν αγώνες εναντίον αυτών που θέλουν να φιμώσουν την παροικία. Όταν πριν μερικά χρόνια υπήρχε συνομοσία αποκλεισμού των αριστερών από την Κοινότητα "για να καθαρίσει ο τόπος", εμείς αντιδράσαμε και προλάβαμε αυτή

την εκτροπή. Ούτε ποτέ ασκήσαμε Μακαρθική πολιτική εναντίον τής αριστεράς, με συνέπεια να χαρά-

κόμη κερδίσουν τον πόλεμο εναντίον τής Αρχιεπισκοπής θα καταρρεύσει το καθεστώς στην Αυστρα-

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Η ελευθερία του Τύπου και η ιστορική αλήθεια

κτηριστούμε "αριστεριστές" (!) από κάποιους δεξιούς και Πασόκους, ενώ αριστεροί μάς χαρακτηρίζουν "παπαδοπαίδια" και "Στυλιανοπαίδια" επειδή προβάλουμε το έργο των φορέων τής Αρχιεπισκοπής.

Εμείς, πάντως, διατηρούμε ακέραιο το δικαίωμα να διαφωνούμε με τους αριστερούς που θέλουν να δαιωνίσουν τη διαμάχη με την Αρχιεπισκοπή και να διχάζεται η παροικία επειδή πιστεύουν ότι κάνουν αγώνα εναντίον τού «κατεστημένου».

Δηλαδή, πιστεύουν ότι και αν α-

λία;

Το κατεστημένο στην Αυστραλία δεν είναι ούτε η Αρχιεπισκοπή, ούτε η Κοινότητα, ούτε καν η ομογένεια. Εμείς είμαστε μόνο ένα πολύ μικρό κομμάτι τής κοινωνίας στην Αυστραλία, γι' αυτό πρέπει να μονιάσουμε και αυτοί που θέλουν να κάνουν αγώνα εναντίον τού κατεστημένου δεν θα το κάνουν μέσα στην Κοινότητα, ή μέσα στην παροικία.

Πρόσφατα συμβαίνουν σημεία και τέρατα στην πολιτική ζωή τής Αυστραλίας, αλλά δεν διάβασα ού-

τε μια επιστολή διαμαρτυρίας στον παροικιακό Τύπο από τους πολέμιους τού κατεστημένου που δεν παραδειγματίζονται, τουλάχιστον, από τους ομοϊδεάτες τους αγωνιστές. Όταν οι κομμουνιστές πολεμούσαν στα βουνά εναντίον του κατεστημένου στην Ελλάδα, δεν είχαν ιδρύσει αυτοκέφαλο εκκλησία για να αντιμετωπίσουν την επίσημη Εκκλησία τής Ελλάδας, ούτε είχαν συμμαχήσει με τους Καντιωτικούς και τους παλαιοημερολογίτες.

Είμαι σίγουρος ότι το ΚΚΕ διαφωνεί με την Εκκλησία τής Ελλάδας, αλλά δεν ίδρυσε δική του εκκλησία ούτε συμάχησε με τους παλαιοημερολογίτες, ή τους Καντιωτικούς όπως έκαναν κάποιοι αριστεροί για να συντρίψουν συντρόφους τους που υποστήριζαν την Συμφωνία τής Αθήνας. Το ΚΚΕ δίνει τους αγώνες του μακριά από την θρησκεία, μέσα στο χώρο εργασίας και στους δρόμους με τις απεργίες.

Δεν κάνουμε αντικομμουνισμό, απλά καταγγέλλουμε την υποκρισία κομμουνιστών που δήθεν θέλουν να προστατεύσουν τις εκκλησίες τής Κοινότητας από τις αυθαιρεσίες τής Αρχιεπισκοπής. Είναι οι ίδιοι που... αποσκήρτησαν από το ΚΚΑ όταν τους συμβούλευσε να μην απορρίψουν τη Συμφωνία τής Αθήνας χωρίς να την μελετήσουν προσεκτικά. Είναι οι ίδιοι που αφήνουν την Κοινότητα Αντελάντ να τραβά από την μύτη τις ανεξάρτητες Κοινότητες, αντί να επιβάλουν την πρωτοκαθεδρία τής ιστορικής Κοινότητας Σίδνεϊ για την οποία δήθεν κόπτονται.

Ελπίζουμε να διδάχτηκαν από το πάθημά τους την περασμένη Κυριακή για να βγουν από το περιθώριο στο οποίο έχουν κολλήσει.

ΑΥΡΙΟ: Τόνι Αμποτ, ο μαστροχαστής.

Δύσκολοι καιροί για τον πολιτικό κόσμο στην Ελλάδα

"Το «JK» εγκαταλείφθηκε. Η «Βιβλιοθήκη» ερήμωσε. Το τελευταίο κάστρο του κοινοβουλευτισμού, το «Da Capo», αδειάζει. Στις ρούγες του Κολωνακίου μόνο ο Αλέκος Παπαδόπουλος απέμεινε. Τα μεσημέρια επιμένει να τρώει στο «Κεντρικόν», κι αν κανείς του πει για τα ιπτάμενα μπουκάλια που παραμονεύουν εκεί έξω, απαντά λακωνικά: «Ο κρυπτόμενος πολιτικός δεν είναι πολιτικός». Αλλά πώς να εμφανιστεί ο πολιτικός όταν ορδές καμουφλαρισμένων βαρβάρων τον σημαδεύουν;

Ο Κ. Καραμανλής έμαθε περισσότερα από όσα θα ήθελε για την ψυχολογία του όχλου: μια κυρία τον εντόπισε να ξεκοκαλίζει τη σφυρίδα του στο «17» και εφόρμησε στο τραπέζι του μ ένα «φτου σου! Μόνο να τρως ξέρεις!» που ξεσήκωσε τους χαχανίζοντες θαμώνες. Ο Απ. Κακλαμάνης πέρασε ένα πλήρες μισάωρο στη θαλπωρή ενός W. C. της στοάς Κοραή μέχρι να έρθουν τα ΜΑΤ ως ιππικό και να διώξουν τους ιθαγενείς απ' έξω. Προ ημερών, η Α. Διαμαντοπούλου ίσα που πρόλαβε να ξεπορτίσει προτού οι μαινόμενοι εκπαιδευτικοί τη μαντρώσουν στο στούντιο της ΕΡΤ για να κάνουν μαζί της «διάλογο». Πλέον η εμφάνιση οποιουδήποτε πολιτευτή ξυπνά τον τραμπούκο που λουφάζει στο πολιτισμένο παρουσιαστικό του μέσου Αθηναίου.

Για τους πολιτικούς δεν διατίθεται όχι χλωρό, αλλά ούτε αποξηραμένο κλαρί, σαν κι αυτό στις ομπρέλες του Αστέρα Βουλιαγμένης. Εκεί εντόπισε τον Π. Δούκα ένας τύπος απ αυτούς που εγκαθίστανται στις ξαπλώστρες μόλις το πρώτο χελιδόνι φέρει την άνοιξη: «Σήκω φύγε! Προκαλείς!», του φώναξε. Ο έρμος ο κ. Δούκας δεν ή-

ξερε αν πρέπει να γελάσει ή να κλάψει βλέποντας τον μπρονζέ εξηνταπεντάρη εξεγερμένο. Ψέλλισε κάτι σαν «μάλιστα... Μιλάς κι εσύ που δεν έχεις δουλέψει μια μέρα στη ζωή σου...», και μάζεψε την πετσέτα του, εγκαταλείποντας κάθε σκέψη για ρακέτες. Πλέον, πουθενά δεν είναι κανείς ασφαλής. Δεν είναι μόνο οι μαρτυρίες από τη νήσο Κω, που λένε ότι μια αγέλη πιτσιρικάδων κυνηγά ολημερίς τον Αρ. Παυλίδη και μόλις τον εντοπίσει τσιρίζει «Παιδιάσα! Ο Τέεελης!» και χοροπηδά γύρω του ξεδιάντροπα χωρίς καθόλου να φοβάται το παντοδύναμο δάχτυλο. Είναι και οι ιστορίες του Γ. Αλογοσκούφη που ο ίδιος επιμένει ότι δεν συνέβησαν ποτέ. Αλλά πώς να διαψεύσει τα «θα σ' εκτελέσουμε σαν τον Πρωτοπαπαδάκη!» που άκουσε στο LSE, ή το κράξιμο των φοιτητών στην ΑΣΟΕΕ που του ετοίμασαν μέχρι και περιοδικό με ποικιλία ύβρεων; Και οι επιθέσεις συνεχίζονται.

Πού να φανταζόταν ο Φ. Σαχινίδης τι τον περίμενε το βράδυ που κατέφυγε στον «Σταυρό του Νότου» να ξεχαστεί; Τα φώτα έσβησαν και μια εξαγριωμένη φωνή τον κατακραύνησε απ' την πίστα. «Οι υπουργοί της Μέρκελ», ούρλιαξε ο τραγουδιστής Μ. Πασχαλίδης, «θα καταστρέψουν την Ελλάδα!» Ο υφυπουργός, λουφαγμένος στο τραπέζι, προφανώς αναρωτιόταν τι ήθελε να βγει απ' το σπίτι του αλλά όπως ξέρε και ο Α. Τσοχατζόπουλος, ούτε εκεί υπάρχει σωτηρία. Ενα μήνα τώρα η μάντρα γύρω απ' το σπίτι του έχει μετατραπεί σε τείχος των δακρύων: οι γείτονες βρίσκουν ολόγυρα πεταμένα χαρτάκια με μηνύματα, που η γκάμα τους κινείται ανάμεσα στο παλαιοπασοκικό «προδότη Ακη!» και στο νεοφιλελεύθερο «φέρε πίσω τα λε-

φτά!». Διόλου παράξενο που ο κ. Τσοχατζόπουλος σπανίως βγαίνει από τη μάντρα. Γιατί προφανώς έχει ακούσει και για τη συνάντηση του Γ. Βουλγαράκη με τους εξεγερμένους καφενόβιους.

Ο πρώην υπουργός κατευθυνόταν στο «JK» όταν άκουσε το χιτ των ημερών «Πού είναι τα λεφτά, ρε;». Εν αντιθέσει με τον μέσο άνθρωπο που κάνει μεταβολή μόλις μυρίσει μπαρούτι, ο κ. Βουλγαράκης μάλλον βρήκε ευκαιρία να εφαρμόσει όσα μάθαινε τόσα χρόνια στο τατάμι. Κι έτσι, στράφηκε προς τον κύριο που εν μέσω καπουτσίνο και κρουασάν τον «στόλιζε» σαν μεταχρονολογημένο επιτάφιο. Αλλά σαν να επρόκειτο για ταινία του Μπρους Λι, δέκα ακόμα τύποι συσπειρώθηκαν γύρω απ τον επαναστάτη του καφέ. Και ο κ. Βουλγαράκης ανέκρουσε πρύμναν προτού τον πάρουν τα σκάγια... Ατυχώς την ιστορία δεν πρόλαβε να τη μοιραστεί με τον Κ. Κουλούρη πριν εκείνος βγει στη Βαλαωρίτου. Ο παλιός σοσιαλιστής αρχικά αγνόησε το τσούρμιο των νεαρών που τον πήρε στο κατόπι. Αλλά στη συνέχεια ήταν δύσκολο να τους αγνοήσει, κυρίως γιατί ένας τους πλησίασε υπούλως και τον λάκτισε με φόρα στα οπίσθια! Ευτυχώς για τον κ. Κουλούρη, όρμησε ένας παλιός συνδικαλιστής της ΔΕΗ να τον σώσει. Βλέπετε, ο συνδικαλιστής τον θυμόταν από τότε που μεγαλούργησε ως καταμετρητής της ΔΕΗ. Ενώ οι νεαροί τραμπούκοι γνώριζαν μονάχα την πρόσφατη πορεία του: απ το «GB» στο «Jimmys» και τούμπαλιν...".

Της Μαριλης Μαργωμενου, από την "Καθημερινή"